

Ontroering en verwondering

door de natuurkunst van Hilde Trip

Als tuiniers onder elkaar kunnen we rustig stellen dat we de schoonheid van de natuur hoog in het vaandel hebben. Kunstenaar Hilde Trip ervaart die esthetiek al haar hele leven en focust zich nu vooral op de schoonheid van het kleine in de natuur. Uren kan ze zoeken in de tuin, langs de kant van de weg of in het bos naar mooie bladvormen, zaden en schors. Eén mooi blad of zaaddoos is haar niet genoeg; ze zoekt tassen vol van hetzelfde om haar intrigerende kunstwerken te maken.

We reisden af naar haar atelier in Drenthe om haar aan het werk te zien, en ons te warmen aan haar grote passie.

▲ Hilde componeert een nieuw werk met paardenbloempluis

◀ 'Wishful'

Tekst & Foto's : **Gert Tabak**

◀ Allemaal zelf gevonden in de berm ...

▲ *Chasmantium latifolium*

◀ Blokjes geluk liggen te drogen ...

Geuren, kleuren, vormen

We worden ontvangen door de kunstenaar in haar werkruimte in Emmen, waar we de geur opsnuffen van de natuur gemengd met lijm en lak. Al snel komt daar de geur bij van een grote mok koffie, die we ons goed laten smaken. We kijken onze ogen uit in dit walhalla van Hilde; op tafels liggen blokjes met gelakte geluksklavers te drogen, er staat een werk in progress van pauwenveren, er liggen bossen gedroogde platte aren van de *Chasmantium latifolium*, zakken vol allerlei gedroogde bladeren, bossen pauwenveren in een hoek, emmers met allerlei natuurlijke vindzels zoals de hoedjes van eikels, schelpen en berkenschors. Op de grootste tafel in het midden ligt het werk waar Hilde nu mee bezig is. Geometrisch gerangschikt verlijmt ze honderden pluizenbollen van de paardenbloem tot een golvend reliëf. Het ziet er indrukwekkend en erg teer en vergankelijk uit, maar dat is schijn. Als we dichtbij kijken hoeven we onze adem niet in te houden om te zorgen dat het pluus wegwaait want Hilde heeft een proces ontwikkeld waardoor het vluchtige pluus vast blijft zitten en voor altijd bewaard kan blijven. Dat maakt dat het witte wollige er mysterieus, maar zeker ook aandoenlijk uit ziet. Of zou dat komen doordat het ons weer terug brengt naar de tijd dat we in de wei deze paardenbloembollen plukten en probeerden om het pluus er in één ademstoot af te blazen, om die pluusjes vervolgens na te kijken totdat ze uit het zicht verdwenen waren? In ieder geval doet dit kunstwerk ons wat, maar het wonderlijke is dat later blijkt dat dit voor alle werken van Hilde geldt. En dat is puur de verdienste van deze kunstenaar, die met uiterste precisie ons de natuur voorschotelt zoals we die nooit ervaren.

◀ Nu nog natuur, maar het wordt kunst!
◀◀ Grasjes uit de berm en de tuin.

▲ Focus'

Van meester bloembinder tot kunstenaar

Hilde (1980) is geboren en getogen op een boerderij in het landelijke Nieuw Amsterdam (Dr). Het leven in, en met, de natuur was vanzelfsprekend in haar jeugd. Hoewel ze eigenlijk niet specifiek belangstelling had voor bloemen werd haar toch op één of andere manier ingegeven om een bloemistenopleiding te gaan doen. Het bleek al snel dat haar intuïtie juist was en er volgde een floristenopleiding bij meester in de bloemsierkunst Hanneke Maassen. De benadering bij deze vervolgopleiding was meer kunstzinnig gericht, en vooral toegespitst op grote projecten, zoals het floraal inrichten van beurzen en het aankleden van grote feesten. Hilde kreeg een internationale beurs waarmee tijdens haar afstudeeropdracht ervaring kon opdoen in New York. Een half jaar lang draaide ze mee in het hectische circus van een bedrijf dat grote opdrachten in de wacht sleepte. Later bracht haar half jaar in Japan weer nieuwe invalshoeken, ervaringen en inzichten. Ze prees zich daar rijk mee, want ze is er enorm door gegroeid in haar vak, maar . . . het in de maat moeten lopen met anderen vond ze erg lastig. Ze voelde zich toch meer individualist dan ze had gedacht, dus waagde ze de grote sprong om voor zichzelf te gaan werken. Haar ervaringen en de eigen visie op het werken met bloemen en natuurlijke materialen waren de basis voor een nieuw avontuur.

◀ Pure verleidingskunst

◀ 'Zilveren omlijning' in Hilde's eigen interieur.

▼ Blaadjes van de abeel in het atelier.

De ideeën worden me aangereikt . . .

Na een boeiende fase van spelen en uitproberen ontstonden in redelijk korte tijd haar wandobjecten. Zelf zegt ze hierover: 'Ik hoef eigenlijk nooit een plan te maken of na te denken wat ik nu weer eens zal maken want de onuitputtelijke natuur reikt me de ideeën vanzelf aan. Elk seizoen brengt nieuwe verrassingen: van bladeren, stonken en schelpen tot schors en zaden. Er is altijd werk want het één vloeit op een natuurlijke manier over in het andere. Als ik bijvoorbeeld met de pluizenbollen van paardenbloemen bezig ben, dan wacht er wel eens wat weg door tocht of een zuchtje wind. Hoewel dat niet de bedoeling is zet het me wel meteen op het idee om iets te doen met het wegwaaien van de pluizen; bijvoorbeeld het maken van een pluizenwolk. Mijn manier van werken is heel seizoensgebonden. Bijvoorbeeld het materiaal voor het object 'Wishful' dat van de paardenbloempluis is gemaakt, moest ik in 2 weken tijd verzamelen. Ik verzamel tegenwoordig veel meer dan ik in eerste instantie nodig heb en zet de pluizenbollen op een satéprikker - die worden bewaard op tempex platen op zolder - totdat ik ze nodig heb. In welk seizoen ook. Door de blijvende stroom ideeën zit ik in een soort flow en lijkt daar niet meer uit te komen; een heerlijke staat van dienst.

Als ik natuurlijke materialen verzameld heb, en aan het werk ga, heb ik nog niet echt een betekenis in mijn hoofd, dat komt meestal tijdens het maken. Meestal als het klaar is zie ik er opeens iets in en plopt er zomaar een titel op, zoals bij het pauwenwerk dat ik 'Focus' noem. Vaak ben ik verbaasd als ik, na lang en systematisch werken met de afzonderlijke onderdelen, het eindresultaat zie. Soms is het mooier dan ik had kunnen denken en ben ik meteen verliefd op het werk: heerlijk!

Schoonheid, kwetsbaarheid en vergankelijkheid

Hilde's detaillistische kijk op de bronnen van de natuur, maakt haar tot een unieke kunstenaar. Ze stelt de kijker in staat om de natuur te observeren en ervan te genieten op een manier die nog nooit eerder is gezien! Ze combineert de organische lijnen en structuren van de natuur met strakke lijnen en moderne materialen tot grote wandobjecten. Hoe groter het werk, hoe beter het tot haar recht komt. De objecten zijn spannend, stoer, robuust en krachtig, maar soms ook heel teder.

Ze maakt gebruik van de gaven van de natuur door ze in unieke, bijna geometrische patronen, uiterst nauwgezet en met het grootste oog voor perfectie te schikken en te ordenen. Door herhaling en ritme van patronen vangt ze de schoonheid, de kwetsbaarheid, maar ook de vergankelijkheid van de natuur in een blijvend kunstwerk. Dit geeft haar kunst ook een dieper bewustzijn van het tijdelijke bestaan. Ze herorganiseert als het ware de natuur en laat de kijker geheel nieuwe verbanden ontdekken. Door het uiterst geconcentreerd werken aan een object ervaart Hilde het haast als een meditatie gebeuren.

Hilde: 'De grijze achterkant van een blad van de abeel is zeer decoratief door de verhoogde nerven die erop liggen. Op blokjes hout van 5 x 5 cm, met verschillende hoogtes, worden de gedroogde blaadjes die ik heb gevonden gelijmd met de geprononceerde nervatuur in donzig grijs naar boven. Als ik zo'n blad op een blokje lijm geef ik dit wondertje van de natuur als het ware een podium. Daarna doet de kracht van de herhaling zijn werk: al die in hoogte verschillende kleine podia met grijs blad, mooi gerangschikt in een groot kader, vormen samen een spannend reliëf. Dichterbij ervaar je met verwondering en verbazing de schoonheid van de bladeren.'

▲ Zonnepitten maken het werk 'Potentieel'.

Elke opdracht is een uitdaging

Hilde maakt zowel vrije werken als in opdracht. Dankzij Instagram heeft ze een wereldwijd publiek. Naast Nederland, Duitsland, Frankrijk en België wordt haar werk ook intercontinentaal geprezen in Dubai, China en New York.

Hilde: 'Elke opdracht is voor mij een mooie uitdaging. Het is boeiend om de wensen van de opdrachtgevers zo goed mogelijk te vertalen in een kunstwerk. Een informeel gesprek en ter plaatse kijken waar het object komt te hangen - dat kan overal in de wereld zijn - is essentieel voor een goed resultaat. Ik kijk naar de lichtval, de sfeer van de ruimte, de kleuren en naar de overige objecten in de ruimte en uiteraard ook hoe groot het werk zou mogen zijn. Vaak krijg ik ter plekke al een idee.

Als het object af is breng ik het werk zelf naar de opdrachtgever. Ik kan niet wachten om het op te hangen en het uiteindelijke resultaat in de ruimte te zien. Het is elke keer weer een bijzonder moment om te kijken of het klopt, vooral omdat het speciaal voor die ruimte gemaakt is. Altijd een ontroerend moment, zowel voor de opdrachtgever als voor mijzelf.' □

▲ 'Witte pracht' van Ginkgo blaadjes.

*Het leven is een rozenstruik
en de kunst is haar bloem . . .*

vrij naar Georg Ebers (Duitse egyptoloog en romanschrijver, 1837-1898)